

§ 2. Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, względnie ustaw, których moc obowiązująca zostaje nim rozciągnięta, tracą moc wszystkie przepisy prawne dotychczas na Ziemi Wileńskiej obowiązujące, a normujące przedmioty objęte przepisami ustaw w § 1 wymienionych.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu, w sprawach celnych w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
Antoni Ponikowski

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

459.

Rozporządzenie Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu

z dnia 31 maja 1922 r.

w przedmiocie spółek akcyjnych, mających znaczenie państwowe lub użyteczności publicznej.

Na mocy art. 7 ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 r. w przedmiocie zatwierdzania i zmiany statutów spółek akcyjnych (Dz. P. P. z r. 1919 № 39 poz. 282) zarządza się co następuje:

§ 1. W odniesieniu do spółek akcyjnych, mających znaczenie państwowe lub użyteczności publicznej, zatwierdzenie statutu spółki może być uzależnione od udziału kapitału krajowego w kapitale zakładowym spółki, od udziału większości obywateli polskich w zarządzie spółki i wogóle od innych warunków, które wzmiankowani Ministrowie uznają za konieczne zastrzec w statucie spółki.

§ 2. Do spółek akcyjnych, mających znaczenie państwowe lub użyteczności publicznej, zaliczają się spółki, mające na celu:

- a) wyrób broni, amunicji i produktów przemysłu wojenno-chemicznego,
- b) budowę i eksploatację kanałów wodnych;
- c) budowę i eksploatację dróg żelaznych ogólnych,
- d) żeglugę morską i rzeczną,
- e) eksploatację telefonów, telegrafów i radiotelegrafów,
- f) eksploatację wodociągów, tramwajów, elektrowni okręgowych, jak również elektrowni i gazowni miejskich,
- g) eksploatację rzeźni,
- h) operacje kredytowe i
- i) asekuracje.

§ 3. Wykaz spółek akcyjnych, wskazanych w § 2, może być uzupełniony na mocy rozporządzenia Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarach, na których obowiązują przepisy ustawowe o powstaniu spółek akcyjnych w drodze rejestracji sądowej.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

Minister Skarbu:
Michalski

460.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 12 czerwca 1922 r.

o uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 13 maja 1922 r. o opłatach za czynności urzędów miar.

Na podstawie art. 23-go dekretu o miarach (Dz. P. P. r. 1919 № 15 poz. 211), rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 28 maja 1921 r. o miarach (Dz. Urz. Min. b. Dz. Pr. rok 1921 № 20 poz. 138), rozporządzeń Rady Ministrów z d. 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 716) i z d. 5 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 752) zarządza się co następuje:

§ 1. Zniżki opłat, wymienionej w § 13 (cz. I) rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 13 maja 1922 r. o opłatach za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. № 39 poz. 326), udziela się tylko przy sprawdzaniu narzędzi mierniczych, dostarczonych do urzędu miar.

§ 2. Przy wtórnej legalizacji przyrządów mierniczych do płynów poza urzędem, na miejscu ich stałego użycia, opłatę dodatkową, wymienioną w § 3 (cz. I) powołanego wyżej rozporządzenia, pobiera się w rzeczywistej wysokości 20% od opłaty zasadniczej bez stosowania wymienionych tamże minimum tej opłaty.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

461.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 21 czerwca 1922 r.

w sprawie urządzania wyjść w nowobudowanych kotłowniach.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi (Dz. U. R. P. № 50, poz. 303) w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 6 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108, poz. 786) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy urządzaniu nowych kotłowni dla kotłów, używanych na lądzie, przynajmniej jedno wyjście z kotłowni powinno mieć drzwi na zewnątrz budynku otwierające się bezpośrednio na wolną przestrzeń, nie pokrytą ani sufitem lub sklepieniem bądź dachem. Jedynie przy kotłowniach urządzanych pod poziomem ziemi, wyjście z kotłowni może być obudowane, musi być jednak oddzielne i prowadzić bezpośrednio na wolną przestrzeń. Drzwi kotłowni nie mogą zamykać się na klamki.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 lipca 1922 roku.

Minister Przemysłu i Handlu:
Stefan Ossowski

462.

Rozporządzenie wykonawcze Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 2 czerwca 1922 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Skarbu do ustawy z dnia 23 kwietnia 1920 roku o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 12 ustawy z dn. 23 kwietnia 1920 r. o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. r. 1922 № 35 poz. 299) zarządza się co następuje:

§ 1. Wytwarzanie w kraju i sprowadzanie z zagranicy napojów alkoholowych, zawierających ponad 45% alkoholu jest wzbronione. Ograniczenie to nie tyczy się wyrobu spirytusu w ogólności i wytwarzania wyższo-procentowych napojów alkoholowych, przeznaczonych na eksport.

Piwo, zawierające do 2,5% alkoholu, co powinno być zaznaczone przez producenta na naczyniu, w którym wypuszcza się je w handel (antałek, butelka i t. p.), nie podlega ograniczeniom ustawy.

Przez fuzle w znaczeniu artykułu 3 ustawy rozumieć należy produkty, otrzymane przy destylacji spirytusu surowego, wypędzonego z materiałów zbożowych, okopowych i melasy, zawarte w destylacie jako domieszka obok spirytusu etylowego.

§ 2. Całkowity zakaz sprzedawania i podawania napojów alkoholowych, oprócz wypadków, wymienionych w art. 7 ustawy, może nastąpić w danej gminie na zasadzie głosowania powszechnego. Głosowanie odbywa się na zasadach, obowiązujących przy wyborach do Sejmu. Głosowanie odbywa się na podstawie ostatnich list wyborczych do Sejmu. Zaskarżenie uchwały odbywa się w trybie, przewidzianym przez ustawę o wyborach do Sejmu.

§ 3. O liczbie i rozmieszczeniu miejsc wyszynku i detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych decyduje właściwa komisja do walki z alkoholizmem (§§ 8, 9 i 10 niniejszego rozporządzenia). Udzielanie koncesji na wyszynk, lub sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych należy do kompetencji Ministerstwa Skarbu (w województwach: krakowskim, lwowskim, stanisławowskim i tarnopolskim — do kompetencji Mi-

nisterstwa Przemysłu i Handlu, w województwach pomorskim i poznańskim według dotychczas obowiązujących ustaw).

§ 4. Konsumentem, w rozumieniu ustawy, jest każdy kupujący czy to dla spożycia na miejscu, czy też dla spożycia w domu.

§ 5. Koncesje na wyszynk lub sprzedaż detaliczną napojów alkoholowych dla zakładów, wyszczególnionych w art. 7 ustawy punkty a), b), c), d), h), jako wygasłe z dn. 1 stycznia 1921 r., przedłużane być nie mogą.

§ 6. Wydawanie zarządzeń, wymienionych w art. 7 ustawy punkty e—1) i g), należy do władzy administracyjnej I instancji, a wymienionych w punkcie e—2), do władzy administracyjnej II instancji.

§ 7. Za niedozwoloną sprzedaż lub podawanie napojów alkoholowych właściciel zakładu odpowiada zawsze, personel pozostały tylko wtedy, gdy bezpośrednio przyczynił się do sprzedaży nielegalnej.

Postanowienia przedostatniego ustępu art. 7 ustawy mają zastosowanie w wypadkach wyraźnego i widocznego dla otoczenia stanu nietrzeźwości ewentualnie stwierdzonego przez lekarza.

Karze za doprowadzenie kogokolwiek do stanu nietrzeźwości podlega ten, kto go świadomie do tego stanu doprowadził.

Władze administracyjne, nakładające karę za powtórne przekroczenie niniejszej ustawy, zawiadamiają o tem właściwe władze skarbowe w celu zastosowania przepisu ustępu 3 art. 8 ustawy o cofnięciu koncesji.

Na zasadzie art. 9 ustawy karom, wyszczególnionym w art. 8 ustawy, podlegają po za właścicielem, względnie zarządcą i służbą, również ci wszyscy, którzy obchodzą przepisy ustawy przez spożywanie przyniesionych ze sobą napojów alkoholowych w miejscu i czasie zabronionym przez przepisy ustawy.

§ 8. Przy władzach administracyjnych I i II instancji ustanawia się komisje do walki z alkoholizmem, w których skład wchodzi: przedstawiciel władzy administracyjnej lub jego zastępca jako przewodniczący, przedstawiciel Ministerstwa Zdrowia Publicznego, przedstawiciel Ministerstwa Skarbu, 2 przedstawiciele samorządu (Sejmiku powiatowego względnie Rady powiatowej, Rady miejskiej w miastach wydzielonych) oraz 2 przedstawiciele organizacji społecznych, mających na celu walkę z alkoholizmem, ewentualnie zrzeszeń oświatowych lub współdzielczych.

§ 9. Do zakresu kompetencji komisji wchodzi:

- a) określenie liczby i rozmieszczenia miejsc sprzedaży detalicznej oraz wyszynku napojów alkoholowych (za podstawę obliczeń bierze się ludność całego powiatu, względnie miasta wydzielonego);
- b) opinjowanie w sprawie kar administracyjnych. Orzeczenie karne władzy administracyjnej może nastąpić jedynie po otrzymaniu opinii komisji, przyczem opinia komisji w dosłownym odpisie winna być dołączona do rejestru karnego;